

la humanitat

PERIÒDIC FUNDAT PER LLUIS COMPANYS EL 1931

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III, 3.ª EPOCA, Núm. 36

BARCELONA, 15 SETEMBRE 1980

PREU: 25 PTES.

EDITORIAL

Com que marca la línia del nostre partit reproduïm, també aquest article que signat per Josep Fornas ha publicat el nostre diari AVUI.

Les diputacions: un greu error a superar

En el diari AVUI del dia 27 d'agost passat ha aparegut l'article "Les diputacions: obstacles institucionals" signat pel professor Joan Prats i Català, diputat socialista al Parlament de Catalunya, en el qual, en tractar de la necessària transferència dels serveis, actualment gestionats per les diputacions, a la Generalitat, hi barreja tres qüestions ben diferenciades: la primera, l'existència de les mateixes diputacions; la segona, la tramitació democràtica parlamentària d'una proposició de llei socialista, i la tercera, un judici general de valor i intencions sobre un partit: Esquerra Republicana de Catalunya.

Tota aquesta barreja, creiem que la fa el senyor Prats, com diem a casa nostra amb més passió coneixement, el qual per altra banda no l'hi hem negat en moltes ocasions, al professor Prats.

Amb l'únic objecte de clarificar i procurant no emprar el to doctoral "ex cathedra" del professor Prats, ens permetem dir alguns mots sobre les afirmacions del diputat socialista:

— **Diputacions.** — La seva existència, que pertorba i confon un Estat d'autonomies, deriva d'una Constitució aprovada pel consens i amb el protagonisme d'un grup parlamentari, PSC-PSOE, al qual pertany el senyor Prats. **ERC va recomanar l'abstenció.**

L'Estatut de Catalunya, qualificat triomfalment de perfecte del partit del professor Prats, reconeix l'existència de les diputacions encara que sigui només per a gestionar les activitats de l'Estat (article 5 núm 4 i disposició addicional quarta de l'Estatut).

ERC qualificà l'Estatut d'insuficient i de no haver arribat ni tan sols al sostre constitucional.

En resum, ERC és radicalment contrària a l'existència de les diputacions. Ara bé, ERC, conseqüent amb les seves actituds, es mou dins del context d'errors creats entre d'altres pel partit del professor Prats. Quina llàstima que els coneixements administratius del senyor esmentat no s'haguessin aplicat en el seu temps!

— **Proposició de llei socialista.** — ERC, davant d'una proposició de llei socialista sobre transferència urgent i plena de funcions de les diputacions a la Generalitat, exerceix el seu dret d'esmena amb els criteris següents:

a) Aprofitar la major part del text socialista, tal com reconeix el professor. D'ací ve que "els gravíssims errors tècnics i polítics" s'haurien d'atribuir en bona part als autors de la proposició.

b) Millorar el text dotant-lo del rigor jurídic lògic i àdhuc de redacció, que en alguns casos li faltava, a causa, potser, de les presses conjunturals del moment en què fou presentat. En el seu exemple: la concreció de les competències i serveis a transferir (article primer), els terminis dels acords a adoptar pel Consell executiu (article segon), la incorporació explícita a la Generalitat de la gestió,

recaptació i liquidació de les actuals exaccions provincials (article tercer).

c) Substituir el nom del Consell intercomarcal pel de Comissions gestores intercomarcals per a accentuar-ne el caràcter de provisionalitat, mentre el Parlament no procedeix a la divisió territorial de Catalunya. Per quina raó un "consell" és un ens de naturalesa local i no ho és una comissió? O és que ens movem en terrenys de pura metafísica?

d) Substituir el criteri de les eleccions municipals del 3 d'abril del 1979 pel de les eleccions del 20 de març del 1980 al Parlament de Catalunya. I això pel fet d'ésser més representatives en els respectius àmbits intercomarcals i, en tot cas, perquè representen una voluntat popular més pròxima. Naturalment, és possible que els resultats d'aquestes eleccions no agradin al professor Prats.

e) Eliminar la referència a la llei 39/78 de juliol d'eleccions locals, perquè la Constitució, en establir l'existència de les diputacions (articles 157 i 141), no precisa com han d'ésser elegides i, tenint en compte que l'Estatut (article 9, apartat 8) dóna competència a la Generalitat en matèria d'administració local, la Generalitat no té per què subjectar-se, pel que fa a la forma d'elecció dels organismes locals, al que disposin les lleis de l'Estat. Lleis que, per altra banda, en aquest cas no són de caràcter orgànic.

En resum, ERC, que no creu tenir el dot de la infalibilitat, en aquest afer de les diputacions, amb el mateix esperit que reconeixem en el Partit Socialista, s'ha hagut de moure en el galimatje constitucional en el qual no hi ha tingut art ni part.

Pel fet que, en el tràmit actual de la proposició de llei, hagi triomfat l'esmena d'ERC, preguem el professor Prats que no s'ho prengui així. Això és la democràcia.

— **Actuació d'ERC.** — Es evident que ERC és un partit diferent del PSC-PSOE. La seva política és independent. No ha estat fins ara i ho serà d'ara endavant. Es el nostre electorat qui ha de jutjar si som coherents amb el nostre programa electoral.

Pel que fa ala qüestió concreta de la proposició de llei socialista, podem dir que la nostra esmena que va triomfar no és menys "d'esquerra" que l'esmentada proposició i ens creiem que és més nacionalista. Naturalment que pot contenir imperfeccions, però per això s'ha establert el tràmit parlamentari per a corregir-les.

Quant a la política general, potser podríem preguntar què pensa el senyor Prats de les reiterades declaracions del senyor Alfonso Guerra i dels anunciats contactes UCD-PSOE. Creiem que això són problemes del partit del senyor Prats i no d'ERC.

JOSEP FORNAS

President del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

GENERALITAT

Traspassos en Caixes d'Estalvi i Esports El Català obligatori

Aquest agost, que tot just hem passat, haurà estat per la Generalitat un excel·lent mes de col·lites, en forma de traspassos. Així tenim que en ensenyament el Govern autònom pot decretar obligatori el català a totes les àrees de l'educació: el pre-escolar, educació general bàsica, batxillerat i formació professional. Superada ja l'etapa pre-autònoma de la Generalitat provisional, ara en ple funcionament del seu Consell executiu, ha arribat l'hora de fer efectives les facultats que ens atorga l'Estatut.

La notícia és molt bona, ni caldria dir-ho, però eu posar en marxa aquestes facultats es quan veurem la seva real importància. De traves i jocs no gaire nets, cal esperar-ne un munt. Veurem l'actitud, i l'obrar, dels partits colonialistes - sucursalistes, que d'una manera tant sistemàtica, estant entorpidint la bona marxa de la nostra feble autonomia.

Una altre, de les competències traspassades, és la que fa referència a les Caixes d'Estalvis. Segons aquest decret, la Generalitat assumeix els drets que l'Estatut li atorga sobre les Caixes d'Estalvi amb domicili a Catalunya o que hi despleguin la major part de l'activitat social. Regular l'autorització tant per la creació de noves Caixes d'Estalvi com per la fusió d'entitats ja existents, pas que, a partir d'ara, requerirà l'autorització del Govern català. En quan a l'obra social, el nostre Govern en portarà la coordinació. També serà qui aprovarà els projectes de publicitat.

També és pot considerar important el traspàs de les qüestions de la joventut i esports. Es transfereixen a la Gene-

ralitat els serveis, les institucions, els béns i el personal i els crèdits presupostaris en aquestes matèries. Seran competència exclusiva de Catalunya, doncs, joventut, esport i cultura física.

Tots aquests traspassos van ja configurant el que haurà d'ésser el poder del nostre Govern. I diem, "nostre Govern", amb el sentit ampli que aquest mot implica; sense mirar partidismes ni, naturalment, persones. El Govern de Catalunya és de tots els catalans i en aquests moments greus i crucials, l'hi hem de donar suport i un alé de confiança. Ens hi va molt a tots, del prestigi de la Generalitat. Com-

batre-la perquè si, és, simplement, suïcida i servir els interessos bastards dels qui es mouen, com a purs titelles, essent persones pertorbadores del nostre cos nacional. Tots els coneixem, no cal que en diguem els noms.

Per la seva importància reproduïm íntegrament el decret sobre l'ensenyament del català que publica el darrer número del "Diari Oficial de la Generalitat".

Text del decret

«De 8 d'agost, de regulació de la incorporació de la llengua catalana a l'Educació Pre-escolar, Educació General Bàsica, Batxillerat i Formació Professional.

El real decret 2092/1978, de 23 de juny, d'incorporació de la llengua catalana al sistema d'ensenyament a Catalunya, establia en el preàmbul el seu caràcter de flexibilitat en l'aplicació i la seva vigència circumscrita a la Generalitat provisional de Catalunya.

(passa a la pàg. 7)